

ที่ นร ๑๑๑๗/ ๖๕๔๗

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๑๒๘ อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท กทม. ๑๐๕๐๐

๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๗

เรื่อง การบริหารจัดการลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่าน

เรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เกี่ยวกับ "การบริหารจัดการลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่าน"

ด้วย สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาเห็นว่า ลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่านเป็นลุ่มน้ำที่ประสบปัญหาน้ำท่วมและแล้งเป็นประจำ จึงได้มอบหมายให้คณะทำงานศึกษาปัญหาการจัดการทรัพยากรน้ำในแม่น้ำยมและแม่น้ำน่าน และคณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากร สิ่งแวดล้อมและพลังงาน ดำเนินการศึกษาเพื่อเสนอนโยบายในการแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างบูรณาการ โดยคณะทำงานฯ ได้ดำเนินการศึกษาและจัดประชุมหารือกับนักวิชาการภาคประชาชน และผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

สภาที่ปรึกษาฯ ในคราวประชุม เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ได้พิจารณาผลการศึกษาของคณะทำงานดังกล่าว และมีมติให้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการบริหารจัดการลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่าน โดยมีข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

๑. วิสัยทัศน์และเป้าหมายการบริหารจัดการลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่าน

"ลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่าน มีการบริหารจัดการแหล่งน้ำแบบยั่งยืน ป่าไม้สมบูรณ์ มีน้ำสมบูรณ์เพียงพอเพื่อการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม อุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน"

๒. ข้อเสนอแนะ

รัฐควรกำหนดเรื่องลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่านเป็นวาระแห่งชาติเพื่อระดมทรัพยากรในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างบูรณาการและยั่งยืน เพื่อให้ป่าไม้สมบูรณ์ มีน้ำเพียงพอสำหรับการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และอุตสาหกรรม

๒.๑ การแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรในช่วงฤดูแล้ง รัฐควรดำเนินการ ดังนี้

- ๑) รัฐต้องจัดทำแผนการใช้น้ำระดับพื้นที่เพื่อการเกษตร โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ๒) พัฒนาให้มีอ่างเก็บน้ำขนาดกลางและขนาดเล็กกระจายในพื้นที่ทุกหมู่บ้าน ชุมชน และแหล่งเก็บกักน้ำตามจุดรวมลำห้วยสาขา โดยต้องมีคลองเชื่อมระหว่างแม่น้ำกับอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง
- ๓) ขุดลอกแหล่งเก็บน้ำเดิม เพื่อลดการตื้นเขินในลำน้ำธรรมชาติ
- ๔) จัดให้มีระเบียบข้อบังคับและกฎหมายในการควบคุมและดูแลจัดการแหล่งน้ำ
- ๕) พัฒนาระบบชลประทาน และคู คลองให้ทั่วถึง
- ๖) พัฒนาแหล่งน้ำในลุ่มน้ำยมให้เต็มศักยภาพ เพื่อให้มีปริมาณน้ำต้นทุนเพียงพอ เช่นเดียวกับลุ่มน้ำน่าน

๒.๒ การแก้ปัญหามีน้ำหลากท่วมในช่วงฤดูฝน

รัฐต้องเร่งศึกษาวางระบบคูคลองให้เป็นโครงข่าย โดยให้ขุดคลองขอยย่อยของลุ่มน้ำยมและน่านเพิ่มขึ้นตามที่จะสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง โดยมีประตูระบายน้ำเข้าในฤดูฝน และระบายน้ำออกในฤดูแล้ง รวมทั้งมีเครื่องมือสูบน้ำเข้าในฤดูฝนและสูบน้ำออกในฤดูแล้ง รวมทั้งดำเนินการเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

/ ๑) สร้างฝังกั้นน้ำ...

๑) สร้างผนังกันน้ำเสริมคันคลองที่ต่ำและสร้างประตูระบายน้ำ โดยเร่งดำเนินการในพื้นที่แหล่งชุมชนที่เกิดน้ำท่วมหลากเป็นประจำ โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศน์เดิม

๒) ศึกษาพื้นที่น้ำท่วมขังเป็นประจำ เพื่อปรับปรุงระบบระบายน้ำให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะถนนที่สร้างกีดขวางทางน้ำไหลให้ปรับปรุงออกแบบมีสะพานเป็นช่วงๆ เพื่อขยายเส้นทางการไหลของน้ำ

๓) ขุดลอกลำน้ำที่ตื้นเขินและพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำด้วยการสร้างอ่างเก็บน้ำให้เหมาะสมกับพื้นที่เป็นระยะตลอดลุ่มน้ำสาขา

๔) ปรับปรุงหนองน้ำธรรมชาติตามสถานที่สาธารณะต่างๆ ให้เป็นแก้มลิง เพื่อรองรับน้ำช่วงฤดูฝน รวมทั้งเร่งแก้ปัญหาการบุกรุกแหล่งเก็บน้ำธรรมชาติในพื้นที่สาธารณะ เช่น บริเวณบึงบอระเพ็ด เป็นต้น

๕) จัดวางระบบการระบายน้ำในพื้นที่น้ำท่วมขังทั้งการสูบน้ำ และผันน้ำระหว่างแหล่งน้ำ

๖) จัดวางระบบเตือนภัยและการอพยพให้ความช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่น้ำท่วมเป็นประจำ

๗) ประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจกับประชาชนในโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนสูง อย่างเร่งด่วน เช่น โครงการทะเลหลวง จังหวัดสุโขทัย และโครงการห้วยสัก จังหวัดแพร่ เป็นต้น

๒.๓ การแก้ปัญหาการบุกรุกทำลายป่าไม้ การชะล้างพังทลายของพื้นที่ลาดชันและดินริมตลิ่ง และการตกตะกอนในแหล่งเก็บน้ำ รัฐควรดำเนินการดังนี้

๑) รัฐควรศึกษาการออกกฎหมายให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้ใช้ประโยชน์ที่ดิน ต้องปลูกไม้ยืนต้นที่รักษาสภาพแวดล้อมอย่างน้อย ร้อยละ ๑๐ ของพื้นที่ที่ประชาชนครอบครองหรือทำประโยชน์อยู่ เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่า โดยรัฐให้การสนับสนุนตามความจำเป็น

๒) เร่งฟื้นฟูและขยายพื้นที่ป่าไม้ทดแทนป่าไม้เสื่อมโทรมและกำหนดแนวเขตป่าไม้ให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการบุกรุก

๓) จัดให้มีมาตรการป้องกันการพังทลายของดินอย่างเหมาะสม

๔) ปรับปรุงแหล่งเก็บน้ำเดิมของชุมชน และหมู่บ้าน ให้ลดการตื้นเขิน

๕) ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการเฝ้าระวังและบริหารจัดการน้ำระดับพื้นที่

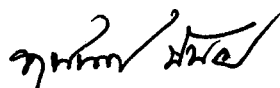
๖) กำหนดแนวทางให้คนอยู่กับป่าในพื้นที่อย่างเหมาะสม

๗) ฟื้นฟูอนุรักษ์แหล่งน้ำ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

๘) จัดให้มีคณะกรรมการร่วมระหว่างประชาชนต้นน้ำและท้ายน้ำ เพื่อบริหารจัดการลุ่มน้ำ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหากผลการพิจารณาเป็นประการใด ขอได้โปรดแจ้งให้ทราบในโอกาสแรก ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนันท์ บินยารชุน)

ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โทร ๐ - ๒๖๑๒ - ๙๒๒๒ ต่อ ๒๐๘

โทรสาร ๐ - ๒๖๑๒ - ๙๑๕๒

ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ
“การบริหารจัดการลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่าน”
โดย สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ความสำคัญและความเป็นมา

ลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่านเป็นลุ่มน้ำที่ประสบปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้งเป็นประจำ ซึ่งทรัพยากรน้ำของทั้งสองลุ่มน้ำได้มีส่วนสำคัญในการหล่อเลี้ยงชีวิตและกิจกรรมการผลิตในภาคกลาง ซึ่งที่ผ่านมาการแก้ปัญหาของทั้งสองลุ่มน้ำไม่ได้ดำเนินการแก้ไขอย่างถูกต้องจริงจัง จึงทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของทั้งสองลุ่มน้ำอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา ดังนั้น เพื่อเสนอแนะนโยบายการแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างบูรณาการ คณะทำงานศึกษาปัญหาการจัดการทรัพยากรน้ำในแม่น้ำยมและแม่น้ำน่านและคณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากร สิ่งแวดล้อมและพลังงาน สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงทำการศึกษาปัญหาด้วยการทบทวนวรรณกรรมผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จัดเชิญนักวิชาการ ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มาให้ข้อมูลและการจัดสัมมนาระดมความคิดเห็นจากประชาชนผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดแพร่ สุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร และนครสวรรค์

วิสัยทัศน์และเป้าหมายการบริหารจัดการลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่าน

“ลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่าน มีการบริหารจัดการแหล่งน้ำแบบยั่งยืน ป่าไม้สมบูรณ์ มีน้ำสมบูรณ์เพียงพอ เพื่อการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม อุปโภคบริโภค และการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน”

วัตถุประสงค์การศึกษา

๑. เพื่อเสนอแนะวิธีแก้ปัญหา น้ำท่วมและน้ำแล้งของลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่านต่อคณะรัฐมนตรี
๒. เพื่อเสนอแนะวิธีแก้ปัญหาการกัดเซาะล้างพังทลายในพื้นที่ลาดชันและดินริมตลิ่ง การตกตะกอนในแหล่งเก็บกักน้ำ การทำลายป่าไม้ ของลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่านต่อคณะรัฐมนตรี

สภาพปัญหาในพื้นที่ลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่าน

พื้นที่ลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่าน มีสภาพปัญหาจากการศึกษา ๓ ประเด็นหลัก ดังนี้

๑. ขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรช่วงฤดูแล้งและมีน้ำหลากท่วมช่วงฤดูฝน เนื่องจากลุ่มน้ำยมมีปริมาตรฝนเฉลี่ย ๑,๑๖๐ มิลลิเมตร คิดเป็นปริมาตรน้ำเฉลี่ยต่อปีประมาณ ๒๗,๓๕๐ ล้าน ลบ.ม.และจะเปลี่ยนเป็นปริมาณน้ำท่าในลำน้ำยมปีละประมาณ ๓,๖๖๐ ล้าน ลบ.ม. แต่เนื่องจากไม่มีอ่างเก็บน้ำอย่างเพียงพอ จึงเป็นเหตุให้น้ำท่วมซ้ำซากในฤดูฝนและฤดูแล้งเกิดน้ำแล้งซ้ำซากตลอดแนวแม่น้ำ ตั้งแต่จังหวัดแพร่ สุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร นครสวรรค์และลุ่มน้ำน่าน มีปริมาตรฝนเฉลี่ย ๑,๒๗๐ มิลลิเมตร คิดเป็นปริมาตรน้ำเฉลี่ยต่อปีประมาณ ๔๓,๖๙๐ ล้าน ลบ.ม. และจะเปลี่ยนเป็นปริมาณน้ำท่าของลุ่มน้ำ

น่านทั้งหมดปีละประมาณ ๑๒,๐๑๕ ล้าน ลบ.ม. โดยมีเขื่อนสิริกิติ์ เก็บกักน้ำได้ประมาณ ๙,๕๑๐ ล้าน ลบ.ม. ในขณะที่ทำเขื่อนตั้งแต่จังหวัดอุตรดิตถ์ พิษณุโลก พิจิตร เพชรบูรณ์ และนครสวรรค์ ยังมีพื้นที่รับน้ำฝนของทั้งลุ่มน้ำน่านตอนล่าง อีกประมาณ ๒๑,๒๔๕ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นปริมาตรจากน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ ๒๗,๐๐๐ ล้าน ลบ.ม. ซึ่งจะเปลี่ยนเป็นปริมาณน้ำท่าไหลลงทางตอนล่างของลุ่มน้ำน่านปีละประมาณ ๖,๖๐๐ ล้าน ลบ.ม. ซึ่งยังไม่มีเก็บกักน้ำตามลำน้ำสาขาของแม่น้ำน่าน จึงมีปริมาณน้ำของลำน้ำยม-น่านไหลลงท้ายลุ่มน้ำทั้งสองประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้าน ลบ.ม.

2. การบุกรุกทำลายป่าไม้ การชะล้างพังทลายของพื้นที่ลาดชันและดินริมตลิ่ง และการตกตะกอนในแหล่งเก็บกักน้ำ

3. การขาดน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและน้ำเพื่อการป้อนสารเคมี

ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

รัฐควรกำหนดเรื่องลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่านเป็นวาระแห่งชาติ เพื่อระดมทรัพยากรในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างบูรณาการและยั่งยืน เพื่อให้ป่าไม้สมบูรณ์ มีน้ำเพียงพอสำหรับการเกษตรกรรมอุตสาหกรรม และอุปโภคบริโภค โดยมีข้อเสนอแนะที่จะบรรเทาปัญหาได้ ดังต่อไปนี้

๑. การแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรในช่วงฤดูแล้ง รัฐควรดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ จัดทำแผนการใช้น้ำระดับพื้นที่เพื่อการเกษตร โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อลดการสูญเสีย

๑.๒ พัฒนาให้มีอ่างเก็บน้ำขนาดกลางและขนาดเล็กกระจายในพื้นที่ทุกหมู่บ้าน ชุมชน และแหล่งเก็บกักน้ำตามจุดรวมลำห้วยสาขาให้กระจายทั่วพื้นที่อย่างเหมาะสม โดยต้องมีคลองเชื่อมระหว่างแม่น้ำกับอ่างขนาดกลาง เพื่อเก็บกักน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้งและเป็นการป้องกันน้ำท่วมในฤดูฝน

๑.๓ ขุดลอกแหล่งเก็บน้ำเดิม เพื่อลดการตื้นเขินในลำน้ำธรรมชาติ

๑.๔ จัดให้มีระเบียบข้อบังคับและกฎหมายในการควบคุมและดูแลจัดการแหล่งน้ำ โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

๑.๕ การพัฒนาระบบชลประทานและคู คลองให้ทั่วถึง

๑.๖ พัฒนาแหล่งน้ำในลุ่มน้ำยมให้เต็มศักยภาพ เพื่อให้มีปริมาณน้ำต้นทุนเพียงพอ เช่นเดียวกับลุ่มน้ำน่าน

๒. การแก้ปัญหาที่มีน้ำหลากท่วมในช่วงฤดูฝน

รัฐต้องเร่งศึกษาวางระบบคลองให้เป็นโครงข่าย โดยให้ขุดคลองข่อยย่อยของลุ่มน้ำยมและน่านเพิ่มขึ้นในพื้นที่ที่จะสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดกลางและมีประตูระบายน้ำเข้าในฤดูฝน และระบายน้ำออกในฤดูแล้ง รวมทั้งมีเครื่องมือสูบน้ำเข้าในฤดูฝน และสูบน้ำออกในฤดูแล้ง และดำเนินการเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

๒.๑ สร้างผนังกันน้ำเสริมคันคลองที่ต่ำและสร้างประตูระบายน้ำ โดยเร่งดำเนินการในพื้นที่แหล่งชุมชนหนาแน่นที่เกิดน้ำท่วมหลากเป็นประจำโดยไม่เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศเดิม และควรรออกแบบให้แนวกันน้ำมีความสวยงามกลมกลืนกับทัศนียภาพริมตลิ่ง

๒.๒ ศึกษารายละเอียดในพื้นที่น้ำท่วมขังเป็นประจำ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาระบบระบายน้ำให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะถนนที่สร้างกีดขวางทางน้ำไหลให้ปรับปรุงออกแบบมีสะพานเป็นช่วงๆ เพื่อขยายเส้นทางการไหลของน้ำ

๒.๓ ขุดลอกลำน้ำที่ตื้นเขินและพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำ ด้วยการสร้างอ่างเก็บน้ำให้เหมาะสมกับพื้นที่เป็นระยะตลอดลุ่มน้ำสาขา

๒.๔ ปรับปรุงหนองน้ำธรรมชาติตามสถานที่สาธารณะต่างๆ ให้เป็นแก้มลิง เพื่อรองรับน้ำช่วงฤดูฝน รวมทั้งเร่งแก้ปัญหาการบุกรุกแหล่งเก็บน้ำธรรมชาติในพื้นที่สาธารณะ เช่น บริเวณบึงบอระเพ็ด เป็นต้น

๒.๕ จัดวางระบบการระบายน้ำในพื้นที่น้ำท่วมขังทั้งการสูบน้ำและผันน้ำระหว่างแหล่งน้ำ

๒.๖ จัดวางระบบเตือนภัยและการอพยพให้ความช่วยเหลือในพื้นที่น้ำท่วมเป็นประจำ

๒.๗ ประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจกับประชาชนในโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนสูง อย่างเร่งด่วน เช่น โครงการทะเลหลวง จังหวัดสุโขทัย และโครงการห้วยสัก จังหวัดแพร่ เป็นต้น

๓. การแก้ปัญหาการบุกรุกทำลายป่าไม้ การชะล้างพังทลายของพื้นที่ลาดชันและดินริมตลิ่งและการตกตะกอนในแหล่งเก็บน้ำ รัฐควรดำเนินการดังนี้

๓.๑ รัฐควรศึกษาการออกกฎหมายให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้ใช้ประโยชน์ที่ดิน ต้องปลูกไม้ยืนต้นที่รักษาสภาพแวดล้อมอย่างน้อย ร้อยละ ๑๐ ของพื้นที่ที่ประชาชนครอบครองหรือทำประโยชน์อยู่ เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่า โดยรัฐให้การสนับสนุนตามความจำเป็น

๓.๒ เร่งฟื้นฟูและขยายพื้นที่ป่าไม้ทดแทนพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม และออกกฎหมายห้ามใช้ประโยชน์จากป่าเสื่อมโทรมเพื่อกิจกรรมใดๆ ให้อนุรักษ์ไว้เพื่อป่าจะได้คืนกับสู่สภาพด้วยระบบธรรมชาติ และกำหนดแนวเขตป่าไม้ให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการบุกรุก

๓.๓ จัดให้มีมาตรการป้องกันการพังทลายของดินด้วยการก่อสร้างและวิธีธรรมชาติอย่างเหมาะสม เช่น ลดการไถพรวนดินบริเวณพื้นที่ลาดเอียงสูง ปลูกหญ้าแฝกตามแนวพระราชดำริและศึกษานิตพันธุ์ต้นไม้อันสามารถป้องกันพังทลายของดินให้เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่ เป็นต้น

๓.๔ ปรับปรุงแหล่งเก็บน้ำเดิมของชุมชนและหมู่บ้าน ให้ลดการตื้นเขิน เพื่อเพิ่มศักยภาพของแหล่งกักเก็บน้ำ

๓.๕ ให้ความรู้ ความเข้าใจ กับกลุ่มและองค์กรในท้องถิ่น ในการเฝ้าระวังและบริหารจัดการน้ำระดับพื้นที่ รวมทั้ง การสร้างจิตสำนึกให้เห็นความสำคัญของการจัดการแหล่งน้ำระดับลุ่มน้ำ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือและเสียสละของประชาชนทุกพื้นที่ที่ลุ่มน้ำไหลผ่าน

๓.๖ กำหนดแนวทางให้คนอยู่กับป่าในพื้นที่อย่างเหมาะสม

๓.๗ พื้นฟูอนุรักษ์แหล่งน้ำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

๓.๘ จัดให้มีคณะกรรมการร่วมระหว่างประชาชนต้นน้ำและท้ายน้ำ เพื่อบริหารจัดการลุ่มน้ำ
